

opusdei.org

A Prelátus üzenete (2024. október 10.)

Az Opus Dei prelátusa a munka megszenteléséről és a keresztény élet más megnyilvánulásairól való elmélkedésre hív.

2024.10.10.

Drága gyermekeim, Jézus oltalmazza leányaimat és fiaimat!

A sok ima szükségessége gyakran, hogy ne mondjuk azt, szokásosan, jelen van a lelkünkben. Annyi minden van, amiért az Úr

kegyelméhez fordulhatunk: a saját személyes életünk kérdéseitől a világot megrázó nagy problémákig. Ugyanakkor azt is felismerjük, hogy mennyire fontos hálát adni Istennek, hiszen pozitívumokban sincs hiány. Így vagy úgy, de minden okot ad az imádságra, sőt, minden lehet imádság.

Ebben az értelemben a munka imává válásának valósága juthat eszünkbe, azzal a bizonyossággal, hogy „a munka, miután Krisztus magára vette, megváltott és megváltó valóságként jelenik meg előttünk, nemcsak az a környezet, amelyben az ember él, hanem a szentség eszköze és útja is, megszentelhető és megszentelő valóság” (Krisztus előttünk jár 47.).

A munka megszentelése azt jelenti, hogy az emberi tevékenységet szentté tesszük, aminek közvetlen következménye - ezek inkább

ugyanannak a valóságnak az aspektusai -, hogy együttműködünk a munkát végző személy megszentelődésében és mások megszentelésében a szentek közösségén keresztül, továbbá az emberi társadalom struktúráinak megszentelésében.

Bonyolultnak tűnhet, de valójában nagyon egyszerű; az egyszerűség azonban nem jelent azt, hogy könnyű: „Szakmai tevékenységedhez rendelj természetfeletti célt. Így szenteled meg munkádat.” (Út, 359.). Természetesen ez a munkát megszentelő motívum nem egyszerűen egy, magától a munkától független jámbor szempont. Sokkal inkább arról van szó, hogy miért és milyen céllal végzik a munkát, ha komolyan feltételezik, hogy ez a végső cél döntően befolyásolja mind a kivitelezést, mind a munka anyagi és formai eredményét. Ezért „annak a munkának - a hétköznapi munka

megszentelésének -, amelyet Isten ránk bízott, lényeges része magának a munkának a jó elvégzése, az emberi tökéletesség, minden szakmai és társadalmi kötelezettség jó teljesítése.” (24. levél, 18.)

A munka megszentelésének gyökere és természetfeletti oka a szeretet: „Nem szabad tehát elfelejteni, hogy a munka méltósága a Szereteten alapul. Az ember nagy kiváltsága, hogy képes szeretni, és ezzel túllép a mulandó és átmeneti dolgokon. Szeretni tud más teremtményeket, vagyis értelemmel teli a te és én fogalma. És szeretni tudja Istent, aki megnyitja előttünk a mennyország kapuit, aki családjának tagjaivá tesz bennünket, aki feljogosít bennünket, hogy szemtől szembe beszéljünk vele. Ezért nem szabad az embernek arra szorítkoznia, hogy csak dolgokat, tárgyakat hozzon létre. A munka szeretetből születik,

szeretetet fejez ki, szeretetre van rendelve.” (Krisztus előttünk jár 48.)

Vigasztaló azt tudni, hogy a munka akkor szent és megszentelő, ha az Isten és a mások iránti szeretet irányítja és táplálja. Ez a természetfeletti indíték lényege, amely elegendő a munka megszenteléséhez; és még jobban érthető, hogy ez az indíték önmagában is arra törekszik, hogy a munka emberi tökéletességét biztosítsa.

A munka nemcsak Isten által és Istenért végzett munka, hanem egyúttal és szükségképpen Isten munkája is; Ő az, aki először szeret, és a Szentlélek által lehetővé teszi a mi szeretetünket.

Imádkozzunk továbbra is a püspöki szinódus tizenhatodik rendes közgyűlésének második ülészakáért, amely október 2-án kezdődött és 27-én ér véget. Éppen október 27-e a

születésnapom; nagyon számítok az imáitokra.

Természetesen tartásatok nagyon szem előtt a Prelatúra Statútáinak módosításával kapcsolatos munkát. A következő szakértői találkozót november elejére tervezik.

Minden szeretetemmel megáldalak benneteket,

Atyátok

Róma, 2024. október 10.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/hu-hu/article/a-
prelatus-uzenete-2024-oktober-10/](https://dev.opusdei.org/hu-hu/article/a-prelatus-uzenete-2024-oktober-10/)
(2025.08.05.)